

Привремени претседник, најстарији посланик по годинама, г. Пога удара у звоно. Све се стишава. Објављује да почиње седница и наређује секретару да прозове посланике.

Потребно је напоменути да „зотни“ значи господин, а „зотнија“ је господство: кад се говори о трећем лицу.

Секретар прозива:

- Зотнија Иљаз Вриони!
- Кту! (овде).
- Зотнија Јашар Еребара!
- Кту!

Потом се чита записник прошле седнице. Он је опширно вођен, те читање траје дуго. Нема примедаба на записник.

Претседник позива тројицу посланика из Аргирокастра, којима је признат мандат, да положи заклетву. Они стају пред секретарски сто и изговарају прописане речи. Не присуствује ни оца, ни поп: вера је приватна ствар у Албанији. Завреме полагања заклетве и посланици и публика су на ногама.

Кад се после тога седне први је говорник Фан Ноли. У шаци леве руке држи оне беле исписане листиће. Говори полако, тихо. Подиже глас тек кад је освојио слушаоце. Тишина апсолутна. Слушају га пажљиво.

Он диже апотеозу Вудрону Вилсону. Излаже шта је све учинила Америка за албански народ. Завреме Турака ишло се онамо ради зараде. Тамо је нашло гостољубља албанско националистичко друштво „Ватра“ са својим органом „Американски Арбанас“. Говори надугачко о деловању тога друштва. Лађа, која је одвела изасланике албанског народа на конгрес у Љушњу, била је американска. Један од одличних синова тога народа био је идеалист Вудро Вилсон. „Он је био идеалист зато, што је био Американац“. Он је више него и један странац учинио за нас. „И кад сам му затражио помоћ у Паризу рекао ми је: „Све што могу учинићу за слободу Албаније“. (Узвици „Рофт Америка!“ Пљескање). Помиње заслуге драчке владе и Италије за не-